

[Føged.]

ærede finansminister, om dette konjunkturregulerende instrument da har virket sådan i de lande, som har kildeskat, at man dér næsten kan se bort fra økonomiske vanskeligheder, og at disse forskellige landes siddende finansministre nærmest gnider sig i hænderne og siger: nu har jeg ordnet forholdene, nu går det af sig selv; det konjunkturregulerende ved kildeskatten er et så eventyrligt godt instrument, at vi må tilråde alle at indføre det. Mit indtryk er, at de andre lande har akkurat lige så store økonomiske vanskeligheder, som man har i det danske samfund. Dér ligger intet bevis for, at man skal gennemføre dette.

Hvad angår det, at jeg skulle have givet udtryk for, at staten var en væmmelig stat, og hvad der ellers blev sagt, vil jeg gerne sige, at jeg ikke har givet udtryk for, at dette var noget væmmeligt fra statens side; jeg har kun givet udtryk for én ting, som jeg tror den højtærede finansminister skal fæste sig ved, og det er, at vi måske er en lille smule tilbøjelige til her i folketinget at gøre os solidariske med enhver form for administration og så ligesom lade borgerne passe sig selv. Det er nu os, der fungerer på borgernes vegne, og den administration, der skal udføres, skal være så lempelig over for borgerne som overhovedet muligt. (Tilråb: Hør!). Det er rart, at jeg kan få tilslutning også fra den side i salen.

Når man har spurgt mig om vor stilling til den frivillige kildeskatteordning, et spørgsmål, der er rejst af det konservative folkeparti, kan jeg sige, at vi får jo tid til at diskutere det under en særlig debat her i folketinget; men jeg kan da med det samme give udtryk for, at jeg er ikke gået ind for, at vi skal have nogen frivillig kildeskatteordning. Det kunne dog vanskeligt tænkes, at jeg ville modsætte mig, at det bliver undersøgt; det kunne jo gerne hælde sig, at det var en rimelig ting, og jeg er næsten aldrig modstander af undersøgelser. Men dermed har jeg ikke bundet mig eller mit parti til, at en frivillig kildeskat skal være den endelige ordning.

Jeg gav i mit første indlæg her i dag udtryk for, at de væsentligste skavanker fæster sig til en nedadgående indkomst, og jeg er overbevist om, at det er den almindelige opfattelse i befolkningen, også i løn-

modtagerkredse. Det er i forbindelse med den nedadgående indkomst, problemerne opstår, ikke i forbindelse med den opadgående. Heroverfor siger man vel at mærke, at den opadgående skaber en utryghed for den nedadgående. Ja, det kan da gerne være, men hvis vi gennemfører regler om, at den nedadgående indkomst skal afvejes på denne eller hin måde, så har den opadgående indkomst jo fået den tryghed, den skal have, og derfor tror jeg, problemet er fuldstændig overdimensioneret.

Jeg har vel ikke mange andre ting at tilføje, kun vil jeg gerne sige til den højtærede finansminister, at nu fik vi jo et vældig fyldigt materiale — jeg takkede for det før — men jeg må indrømme, at der er én ting, jeg synes også skulle have været med, men det kommer formodentlig i udvalget: hvorfor er der egentlig ikke aftrykt udkast til A-kort, B-kort, og hvad ved jeg? Man kunne da have aftrykt eksempler på alle disse ting, så ville det hele vel have været mere overskueligt; en lang beskrivelse uden rubrikker, uden noget som helst, det giver et meget forvirret indtryk, så jeg beder den højtærede finansminister om, at vi må få et materiale, der nøje viser os de ganske konkrete ting, som er inde i billedet.

Det ærede medlem hr. Niels Westerby sagde, at den direkte beskatning kun er 5 milliarder kr. Det er dog stadig væk den direkte beskatning, som belaster befolkningen mest, uanset at det ærede medlem tillader sig at bruge udtrykket „kun“ om 5 milliarder kr. Den indirekte beskatning er altså stadig væk en forholdsvis frivillig påtågen sig skattebyrder, og befolkningen, der ønsker at afvikle en skattebyrde inden for det indirekte område, kan ved sparsommelighed, afholdenhed, og hvad ved jeg, frigøre sig for den; det viser sig nok, at der er andre, som går om bord i det. Det har finansministeren jo stedse haft indtryk af.

Den rædsel, som jeg har udtrykt i dag, er rædselen for et opkrævningssystem der sådan set kan være rædselsvækkende nok, når man tænker på, at vi hidtil kun har haft én eneste selvangivelse, en definitiv opgørelse. Jeg må for øvrigt sige til det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at med hensyn til skattesnyderi, så er det forholdsvis begrænset, hvad borgerne i øjeblikket